

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Felice presbytero [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. lxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tenari: et mēbratim corpus eius vngulis lantia-
 rt: appositis insuper ad latera eius facibus parē-
 ribus viscerū rimis sale plagas eius fricari fe-
 cit: et sic in carcere trudi: ubi xpo dno sibi appa-
 rente confortat eiusq; vulnera solidant. Quod
 cū daciaus die sequenti vidisset: magū aduo-
 cauit qui magiā georgii suis artib; superaret.
 Ille hō bis venenum pessimum vino miscuit:
 qd̄ sanctus signo crucis edro sine vlla lesione
 tam primo q̄ secūdo degustauit. Quod magus
 ille cernens veniam petiit: et in ipm credens a
 preside capitalē sententias accepit. Post hec
 georgius fecit in rota ligari gladijs acutis vn-
 dici; circumsepta: sed statim oratione fusa rota
 frangitur et sanctus illesus penitus inuenitur.
 Quod cum quidā magister inlittū noie magnē
 eius aspexisset: cum omni officio suo credidit:
 quos oēs similiter daciaus decollari manda-
 uit. Georgiū hō iterum in custodia reclusit. Ad
 quem veniens vidua quedā filium suū cecum
 mutum surdū et claudū eidem obrulit: quē san-
 ctus in christi noie ab omni passione curauit et
 ipm cum matre et alijs multis ad christum con-
 uertit. Quod cum daciaus audisset ipm edu-
 ctum corā se presentari fecit et hortabatur vt sa-
 crificaret. Cui georgius rēdit: q̄ si oīs pplus
 conueniret ipse ad templū apollinis accederet:
 vt eius omnipotentia corā multitudīne cōpro-
 baret. Iussu ergo presidis conuenit oīs popu-
 lus ciuitatis. Sanctus hō martyr templū in-
 gressus apollini mandauit: vt qualis deus esset
 manifestus explicaret. Tunc se et oēs deos gen-
 tium demones esse asseruit: ad hoc intendētes
 vt aias hoīum decipiāret ad inferna demergāt.
 Statimq; ignis de celo cecidit: et oīa idola cum
 sacerdotib; concremavit. Tunc iratus preses
 iussit sarraginē picē et sulphure liquefactis ple-
 nā adduci: et georgiū intus iactari. Angelus hō
 dñi de celo descendit: et igne extincto sarraginē
 reperfecit: et sanctus illesus permansit. Quod
 videns alexandria vxor presidis xpo credidit et
 virū de impietate redarguere cepit. Quā ille
 per capillos fecit suspēdī et durissime cedī. Et
 dum cederetur emisit spiritus. Sequenti hō die
 preses iussit georgium misso freno in ore eius
 per totā ciuitatē trahi: et post hec extra ciuita-
 tē adduci et ibidē decollari. Qui oratiōe suavo-
 ce sibi de celo lapsa a dño iperrauit: vt quicūq;
 eius imploraret auxiliū peritōis sue cōsequerē-
 tur effectū. Sicq; capitis abscissione martyriū
 consumauit: circa annos dñi. cccxi. nono ka-
 len. maij. Daciaus hō de loco in quo sententiā
 prorulerat domū rediens igne celesti cum mini-
 stris consumptus est. Cuius martyris legen-
 da in niceno consilio inter apocripha cōmune-
 ratur: eo q̄ in eius martyrio multa diuersitas
 inuenitur tam ex parte loci q̄ ex parte modī:
 et tam ex parte temporis q̄ ex parte iudicis:
 Nam in calendario bede dicitur q̄ passus est

in p̄sida ciuitate diospoli q̄ p̄us Lyda dicebat.
 Et est iuxta ioppem. Alibi q̄ passus sit sub dio-
 cletiano et maximiano imperatorib;. Alibi q̄ sub
 diocletiano imperatore persarū presentibus sub
 imperij regibus septuaginta. Alibi q̄ sub da-
 ciano p̄sida i ciuitate militena iparozib; diocle-
 tiano et maximiano. Et diuersis igit̄ legēdis ea
 que magis autētica vident: circa eius martirium
 et miracula ostēsa hīc collecta sunt: multis disso-
 nis et incredibilibus ommissis: et diuersitatibus
 proposse ad cōcordantiam reductis.

De sc̄to Malachia p̄pheta. Cap. lxxxiij.

Malachias propheta

post regressum ppli iudeoz de ca-
 p̄tuitate babilonica natus est in
 iudea in sophim: quē quia optime
 vite fuit et aspectu decorus: pplis
 appellauit eū malachi. i. angelus. Quē quidē
 ex hebreis autumāt fuisse esdrā scribas: qui ex
 cognomine dicitur fuerit malachias. i. angelus
 dei. Sed hec opinio a Iosepho reprobaf: eo q̄
 vt dicitur est. malachias post populū reuerfionem
 in iudea natus est. Tradunt etiā q̄ quecūq; p̄-
 phetice dicebat: eadē die angelus dei apparet
 populo reuerferebat. Dirigit autē eius prophetia
 precipue ad sacerdotes qui increpant a domo
 per os p̄phete: eo q̄ sacerdotalis muneris gra-
 tiam cōtinentes circa sacrificioz; exhibitiones
 in offerēdis hostijs vitiōis et maculis legē dei
 preuaricabāt. Reliqua autē que eius lectiōe cō-
 prehensa sunt p̄uaricationē populū israel in ob-
 seruandis mādatis dei: increpationē quoq; po-
 pulū qui deos alienos coluerit: significant: nos
 men quoq; dñi altissimi magnū p̄dicatione apo-
 stolica futurū in gētib; ab ortu solis vsq; ad oc-
 casum manifeste p̄nūciat. P̄phetauit autē tem-
 poribus esdre sacerdot; et neemie sub arraxer-
 re persarū rege: postq̄ templū dñi in hierusalē
 fuerat edificatū: et mortuus est: dum adhuc iu-
 uenis esset esdra iam sacerdote humanis exem-
 pro neemīa adhuc superfite. Sepultusq; est in
 agro p̄prio in sophim: q̄ ciuitas est iudee dicra
 postmodū ramartha siue arimatya. Dormiuitq;
 in dño. ij. kalen. maij. Hec iosephus et hierony-
 mus: et ex hystoria scholastica comestozis. Hic
 enim propheta vltimus in numero. xij. reperit-
 tur: qui Ecclesiastici. clix. in sanctorum patrum
 catalogo describuntur.

De sanctis Felice presbytero et so-
 cijs martyribus. Cap. lxxxiij.

Felix presbyter fortis

natus et archileus diaconi et mar-
 tyres a sancto hyzeno episcopo
 lugdunensi. ad urbē valentiā q̄ est
 ciuitas hispanie ad predicandū
 missi: maximā partē eiusdēz; vrbis cōuerterunt
 ad xpm. Inde a duce cornelio in carcere missi:

deinde in confessione nominis xpi neruis durissime ac diutius verberati: ac postmodum vincis post terga manibus re:ibus cruribusq; contractis circa rotarum vertiginem astricti: vt in ipis rotis quasi contexti viderentur. Successiue quoq; equulei extensione suspensi: fumoq; subterposito die et nocte integra vexari. Ad extremum gladio consumpti sunt nono kalen. maij.

De sancto Alexandro martyre et locis eius. Cap. lxxliij.

Alexander martyr cum socijs galie passus est sub antonino ro imperatore. Qui cum scro martyre ypodio coprehensus et in carcere copeditus: vt dictum est supra. x. kalen. maij die tertio a passione ipsius ypodij educus de carcere: prio crudelitare verberanti adeo lanias est: vt cute soluta costaru parefactisq; viscerib; interiora corporis panderantur: deinde crucis affixus patibulo beati spiritum exanimatus emisit. Passi sunt autem cum eo et alij. xlvij. sepulti ex vtroq; altaris latere in crypta que incole superposito ciuitati pulchro et antiquo opere constituta est. Qui passi sunt octavo kalendas maij.

De sancto Melitro episcopo. Cap. lxxv.

Melitus arianus sardineis. ecclie eps iohannis euangeliste discipulus: q; eius gesta descripsit: tpe marci antonii imperatoris floruit: qui multa vtilia opuscula ecclie dedit. Has prefato principi p xpiana religione libri apologeticum scripsit. Extrare dicunt et alia: vtz de pascha libri duo. De optima conuersatione liber vnus. De prophetis liber vnus. De ecclesia liber vnus. De sensibus liber vnus. De anima et corpore liber vnus. De lanacro siue baptismo liber vnus. De veritate liber vnus. De generatione xpi liber vnus. De prophetia eiusdem liber vnus. De hospitalitate liber vnus. Item liber q; clauis intulaf. De diabolo liber vnus. De apocalypsi liber vnus. Eglogarum libri sex. Huius elegas et declamarorum ingenium ter tullianus cauillaf in libris septem: q; p montano aduersus eccliam edidit: dicens illum a plerisque prophetarum reputari. Quicquid in xpo scitis melitri viij. kal. maij. hec hieronymus i. lib. de illustribus.

De sancto Marco euangelista. Cap. lxxvi.

Marcus euangelista discipulus et interpretes petri apostoli et eiusdem in baptisma te filius leuiticus genere et sacerdos legalis. discipulus apostolorum post passionem domini effectus: cum

beato petro roma profectus est: eides fideliter adherens. Vbi cum petrus xpi euangelium predicaret: rogatus a fratribus qui erat roma: beatus marcus breue euangelium ad perpetuam memoriam: prout ex ore petri audierat: fidei stilo latinisq; p mone descripsit. Quod videns petrus approbavit: et ecclesie legendum sua auctoritate tradidit. Videns autem petrus marcum in fide constantem ipm protopm aquileia destinavit. Quo cum venisset marcus in suburbio ciuitatis reperit iuuenem leprosum filium vlypi. Quem in christi nomine a lepra mudavit: et ipm cum patre et omni eius familia ad fidem xpi conuersos sacri baptismatis vnda perfudit. Vbi quoq; sua predicatioe infinitum populum xpo dno acquisiuit. Vbi etiam euangelium suum quod a s. rome latinis litteris conscripserat: iterum greco eloquio exarauit. Quod vsq; hodie in aquileia ecclia cum sede eburnea in qua sedens illud scripserat demonstrat. Cum ergo beatus marcus ad magistrum reuoluentem post aliquot annos velle accedere. Dermagora ciuem aquileia. eius disillum a populo in porticem electum: roma secum adduxit: ipm loco marci in epm consecratus: beatus petrus ad gubernanda aquileia eccliam destinavit: marcum vero diuina admonitione ad predicandum alexandria misit. Tante autem humilitatis euangelista dñi fuisse dicitur: vt sibi pollicem amputaret ne ad sacerdotium qñ mancus pmoueri posset: verum dispositio dei et auctoritas petri preualuit: vt nec sic amitteret in opere quod meruisset in genere: mox autem sanctus alexandria veniens de nauis egressus est: calciam tum eius diruptum est. Quod cuidam calcifici nomine aniano supra portam ciuitatis habitari tradidit reparandum. Et ille calcem emendas in laborando subulo sinistram manum grauitervulnerauit: et pre dolore: vnus deus voce magna exclamauit. Tunc autem beatus euangelista vnus dei nomen audisset gaudius est: eo q; prosperum fecisset dñs iter suum: expuensq; in terra fecit lutum ex spuro: et in xpi nomine vixit manum vult: et statim sanata est. Quem anianus in domum suam introduxit. Interrogas quis: vel vnus esset illud nomen q; tanta efficaciam haberet. Cui beatus marcus xpm dñm predicauit: et ipsum cum omni domo sua baptizauit. Deinde ingressus ciuitatem euangelium predicabat: et oes infirmos curabat ac demones effugabat: et iam multos suscitabat. Sicq; doctrinis et virtutibus infinitum xpo populum acquirerebat. Et vt scribit de eo philo iudeorum doctor: et papias eps hieropolitanus ad tantam perfectionem vite xpianos quos conuerterat adduxit: vt vitam apostolicam permitte ne ecclesie sectantes oes communiter viderent: et nemo quicq; proprium possideret: monasticumq; ordinem primus egyptus tradidit: et sacre professionis regulam multis instituit: vnde et postmodum in egypto monachorum cenobia et cellule infinite